

Sygn. akt VI U 19/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Zofia Pawelczyk

Protokolant: stażysta Aleksandra Łaszuk

po rozpoznaniu w dniu 01 czerwca 2016 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania R. S. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...), znak: (...)oraz z dnia (...), znak:(...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...)w W.

o zasiłek chorobowy

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...), w ten sposób, że przyznaje odwołującemu R. S. (1) prawo do zasiłku chorobowego za okres od 01 października 2015r. do 25 listopada 2015r. oraz decyzję z dnia (...). w ten sposób, że przyznaje mu prawo do zasiłku chorobowego za okres od 26 listopada 2015r. do 17 grudnia 2015r.

Sygn. akt: VI U 19/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...). organ rentowy odmówił R. S. (1) prawa do zasiłku chorobowego za okres od 01 października 2015r. do 25 listopada 2015r., natomiast decyzją z dnia 10 grudnia 2015r. odmówił mu prawa do zasiłku chorobowego za okres od 26 listopada 2015r. do 17 grudnia 2015r..

W uzasadnieniach powyższych decyzji organ rentowy powołał się na przepisy ustawy z 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, zgodnie z którymi zasiłek chorobowy nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy kontynuuje pracę zarobkową stanowiącą tytuł objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby.

Organ rentowy wskazał, że ze zgromadzonej w sprawie dokumentacji wynika, że w okresie od 01 października 2001r. do 30 września 2015r. odwołujący był zatrudniony jako pracownik w (...) sp. z o.o. w P., a po ustaniu zatrudnienia, kontynuował pozarolniczą działalność gospodarczą, stanowiącą tytuł do objęcia dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym.

(decyzja organu rentowego dnia 20.11.2015r. i decyzja z dnia 10.12.2015 r. – k. 1-2 akt zasiłkowych)

R. S. (1) w dniu 18 grudnia 2015r. wniósł odwołanie od powyższych decyzji, wnosząc o ich zmianę poprzez przyznanie mu prawa do zasiłku chorobowego za okres objęty zaskarżonymi decyzjami. W uzasadnieniu podniósł, że

wskazywanie, iż posiada inny tytuł do objęcia dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym jest niewłaściwe i błędne. Odwołujący wnosił także o przyznanie zasiłku chorobowego do końca nieprzerwanej niezdolności do pracy, jednak na rozprawie w dniu 1 czerwca 2016 r. wycofał w tym zakresie żądanie.

(odwołanie – k. 1; protokół rozprawy z dnia 1.06.2016 r. k.19))

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu ponowił argumentację powołaną w uzasadnieniu decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 3)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący podlegał ubezpieczeniom społecznym, w tym obowiązkowemu ubezpieczeniu chorobowemu, z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w (...) sp. z o.o. w P., w okresie od 01 października 2001r. do 30 września 2015r.

Od dnia 29 września 2015r. do dnia 27 grudnia 2015 r. odwołujący przebywał nieprzerwanie na zwolnieniu chorobowym.

(dowód: bezsporne; kopie zwolnienia lekarskiego k. 12-13 akta zasiłkowe)

R. S. (1) zarejestrował działalność gospodarczą od 06.03.1998 r. i jest to działalność gospodarcza w ramach spółki cywilnej (...) - (...)" w Z. z 10% udziałem w zysku spółki. Faktycznie działalność tę prowadzi ojciec odwołującego S. S. - wspólnik spółki. R. S. (1) w okresie zwolnienia lekarskiego nie prowadził działalności zarobkowej, nie wykonywał żadnych czynności z tytułu prowadzonej działalności, ani żadnej innej działalności. Łączny dochód w roku 2015 r. przypadający R. S. (1) z tytułu posiadania 10% udziałów w spółce cywilnej (...), wyniósł 2972,56 zł.

(dowód: Oświadczenie k.6 akta zasiłkowe; zeznania R. S. (1) -protokół rozprawy z dnia 1 czerwca 2016 r. k. 19, Cd k.23 ; Informacja o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej w roku podatkowym 2015 k.18-18a;)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, zasiłek przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Tytułem tego ubezpieczenia jest zatrudnienie lub inna działalność, których podjęcie rodzi obowiązek ubezpieczenia chorobowego lub uprawnienie do objęcia tym ubezpieczeniem na zasadach dobrowolności w rozumieniu przepisów ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Nadto zasiłek chorobowy przysługuje także osobie, która jest niezdolna do pracy po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego (np. po zakończeniu umowy o pracę), jeżeli niezdolność ta trwała bez przerwy co najmniej 30 dni i powstała nie później niż w czasie określonym w art. 7 pkt 1 i 2 ustawy zasiłkowej.

W niniejszej sprawie odwołujący dochodzi prawa do zasiłku chorobowego z tytułu niezdolności do pracy z powodu choroby za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia, tj. po ustaniu z dniem 30 września 2015r. zatrudnienia, podnosząc że niezdolność do pracy powstała jeszcze w trakcie tego zatrudnienia, tj. w dniu 29 września 2015r.

Zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej, zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia, nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła

działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby.

Użyte w art. 13 ust. 1 pkt 2 w/w ustawy sformułowanie „kontynuuje działalność zarobkową” oznacza faktyczne wykonywanie pracy, czyli czynną postawę pracownika w ramach łączącego go z pracodawcą stosunku pracy. Takie stanowisko zajął Sąd Apelacyjny w Katowicach w uzasadnieniu wyroku z dnia 6 czerwca 2001 roku, sygn. akt III AUa 2704/00 (Pr. Pracy 2002/5/41, nr LEX 52978). Oczywiście w przypadku odwołującego zarzutem było prowadzenie działalności gospodarczej, ale efekt winien być taki sam, tzn. wykonywanie wynikających z takiej działalności czynności. Analogiczny pogląd jak wyżej wskazany wyraził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 04.06.2012r. w sprawie I UK 13/12. W treści uzasadnienia wyroku Sąd Najwyższy wskazał, iż zasiłek chorobowy zastępuje utracony zarobek. Ryzykiem chronionym jest w tym przypadku niemożność wykonywania (kontynuowania lub podjęcia) każdej działalności zarobkowej, zarówno tej, której wykonywanie dawało tytuł do objęcia ubezpieczeniem, jak i wykonywanej równoległe z taką działalnością a ponadto jakiegokolwiek nowej działalności dającej źródło utrzymania. Jeżeli po ustaniu tytułu ubezpieczenia dojdzie do kontynuowania lub podjęcia działalności zostanie ona objęta ubezpieczeniem chorobowym. Wówczas zdarzenie ubezpieczeniowe (choroba) będzie pozostawać w związku z nowym tytułem ubezpieczeniowym (tak: Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 czerwca 2012 r. I UK 13/12 LEX nr 1218583). W uzasadnieniu tego orzeczenia Sąd Najwyższy wyjaśnił, że pozbawienie prawa do zasiłku chorobowego miałyby uzasadnienie wówczas, gdyby wnioskodawca uzyskał tytuł ubezpieczenia w postaci prowadzenia działalności gospodarczej (kontynuując działalność, która nie podlegała obowiązkowi opłacania składek wobec prowadzenia jej równoległe z pracowniczym zatrudnieniem), czyli gdyby podlegał obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, a w konsekwencji nabył tytuł do objęcia dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym. W tym kontekście nabiera znaczenia okoliczność faktycznego prowadzenia (kontynuowania) działalności gospodarczej po ustaniu ubezpieczenia pracowniczego.

Podkreślić należy, że Sąd Najwyższy wskazał, że w świetle utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego dotyczącego podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej (tytułem przykładu, z nowszych orzeczeń można przywołać wyroki Sądu Najwyższego: z 22 lutego 2010 r., I UK 240/09, LEX nr 585723, z 18 października 2011 r., II UK 51/11, LEX nr 1110977 i z 18 listopada 2011 r., I UK 156/11, LEX nr 1102533) wpis do ewidencji tej działalności (rejestr) stwarza domniemanie jej prowadzenia. Domniemanie to może zostać obalone w razie udowodnienia, że działalność ta nie była prowadzona wskutek zaistnienia szczególnych, zazwyczaj losowych, okoliczności. W takich okolicznościach nie powstaje obowiązek ubezpieczenia społecznego, a co za tym idzie nie powstaje tytuł do objęcia dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym. Podleganie obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym nie obejmuje okresu, w którym zaprzestano prowadzenia działalności gospodarczej albo zawieszono jej prowadzenie na podstawie przepisów ustawy z 02 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej. Tym samym Sąd Najwyższy w cytowanym wyroku potwierdził aktualność dotychczasowego orzecznictwa Sądu Najwyższego, że przez stwierdzenie art. 13 ust. 1 pkt ww. ustawy „kontynuuje działalność zarobkową” oznacza faktyczne wykonywanie pracy.

Kontynuując powyższe rozważania podkreślić zatem należy, że nadto, aby możliwe było ustalenie, że zasiłek chorobowy nie przysługuje podejmowane w ten sposób działania winny prowadzić do uzyskiwania określonych dochodów. Jest to związane z istotą takiego świadczenia, które w założeniu dostarczać ma środki utrzymania byłemu ubezpieczonemu, który z powodu ustania pracy zarobkowej traci dotychczasowe źródła dochodów (patrz: A.Rzetecka-Gil; Ustawa o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Komentarz; Oficyna 2009; komentarz do art.13; teza 4).

Przenosząc powyższe na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, iż zachowanie przez odwołującego prawa do zasiłku chorobowego w okresie od 01 października 2015r. do 17 grudnia 2015r., ma miejsce w razie udowodnienia przez niego, że faktycznie tej działalności nie prowadził. W ocenie sądu ubezpieczony obalił domniemanie wynikające z zarejestrowania działalności, zatem nie można przyjąć, że w tym okresie nabył nowy (niepracowniczy) tytuł do objęcia dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym.

Całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że R. S. (1) wykazał, że faktycznie nie wykonywał w okresie orzeczonej niezdolności pracy zarobkowej, nie kontynuował prowadzenia działalności gospodarczej. Nie osiągnął także z tego tytułu żadnych dochodów, co zostało potwierdzone poprzez złożenie przez niego w dniu 14 listopada 2015r. w organie rentowym oświadczenia, iż przebywając na zwolnieniu lekarskim nie prowadzi działalności gospodarczej, ani żadnej działalności generującej przychody. Dochód w 2015 r. w kwocie 2972,56 zł, który ujawnił w informacji o dochodach z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, wynika jedynie z posiadanego przez niego 10% udziału w spółce cywilnej prowadzonej faktycznie przez S. S..

Mając powyższe na uwadze, należało uznać, iż odwołujący nie kontynuował działalności zarobkowej w spornym okresie w rozumieniu art. 13 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy. Tym samym nie można było zgodzić się z przyjętą w zaskarżonych decyzjach argumentacją, że po dniu 30 września 2015r. odwołujący kontynuował, wcześniej podjętą działalność zarobkową.

W konsekwencji zaskarżone decyzje należało uznać za chybione, a mając na uwadze wynik postępowania dowodowego ustalić, iż odwołującemu przysługuje prawo do zasiłku chorobowego za okres od 01 października 2015r. do 25 listopada 2015r. oraz od 26 listopada 2015r. do 17 grudnia 2015r.